നഷ്ടപ്പെട്ട ഭക്ഷണത്തിന്റെ ശക്തി

"ഏത് സ്ഥാപനത്തിലും വിവിധ പങ്കാളികളുണ്ടായിരിക്കും. ഞങ്ങളുടെ സ്ഥാപനത്തിൽ അവർ ഫാക്കൽറ്റി അംഗങ്ങൾ, ഓഫീസർമാർ - സ്റ്റാഫ് അംഗങ്ങൾ, വിദ്യാർത്ഥികൾ, ബോർഡ് അംഗങ്ങൾ, എംഎച്ച്ആർഡി പ്രതിനിധികൾ എന്നിവരായിരുന്നു. ഓരോരുത്തർക്കും വ്യത്യസ്ത പ്രതീക്ഷകളുണ്ടായിരുന്നു - അവ ബോധപൂർവ്വം അല്ലെങ്കിൽ മറ്റേതെങ്കിലും രീതിയിൽ പ്രശ്നങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചു, അവ കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ ബുദ്ധിമുട്ടാണെന്ന് ഞാൻ കണ്ടെത്തി; ഭാഗ്യവശാൽ അവയെല്ലാം ഒരേ സമയം സംഭവിച്ചില്ല" എന്ന് ഡയറക്ടർ പറഞ്ഞു.

"ഡയറക്ടർ സ്ഥാനത്ത് നാലു വർഷം സേവനമനുഷ്ഠിച്ചപ്പോൾ എനിക്ക് സന്തോഷം തോന്നി; വിവിധ പരിമിതികൾക്കിടയിലും ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് വളർന്നു, നിലവിലില്ലാത്ത സ്ഥാനങ്ങളിലേക്ക് സ്ഥാനക്കയറ്റം ആവശ്യപ്പെട്ട ചില ഉദ്യോഗസ്ഥർ ഒഴികെ എല്ലാ പങ്കാളികളും സന്തുഷ്ടരായിരുന്നു. വിവിധ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ ഡയറക്ടർമാർ ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടും ഉയർന്ന തലത്തിലുള്ള തസ്തികകൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നത് പരിഗണിക്കാൻ അവർ തയ്യാറായില്ല.

എന്നിരുന്നാലും, ഒരു സുപ്രഭാതത്തിൽ ഞങ്ങളെ ഞെട്ടിച്ച തികച്ചും അപ്രതീക്ഷിതമായ ഒരു സംഭവവികാസമാണ് ഞങ്ങൾ നേരിട്ടത്. സുരക്ഷയ്ക്കും ഹൗസ് കീപ്പിംഗ് കരാറുകൾക്കും ഞങ്ങൾ പരസ്യം നൽകിയിരുന്നു. ആറ് വർഷം മുമ്പ് രണ്ട് സേവനങ്ങളുടെയും ചുമതല ഏറ്റെടുത്ത ഏജൻസി മൂന്ന് വർഷം മുമ്പ് നാമമാത്രമായ വർദ്ധനവിന് പുതുക്കലിന് സമ്മതിച്ചിരുന്നു, എന്നാൽ നാല് പ്രധാന ദേശീയ പാർട്ടികളുടെ പ്രാദേശിക രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കളുടെയും ചില അകത്തുള്ള ആൾക്കാരുടെയും പ്രേരണയാൽ ജീവനക്കാർ പ്രതിമാസ നഷ്ടപരിഹാരത്തിൽ 50% വർദ്ധനവ് ആവശ്യപ്പെട്ട് സമരം ചെയ്തതിനാൽ തുടരാൻ വിസമ്മതിച്ചു. ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിലെ സ്റ്റാഫ് യൂണിയനിലെ ചില ഭാരവാഹികൾ "അവർ ഞങ്ങളെ പ്രക്ഷോഭത്തിന് പ്രേരിപ്പിക്കുകയാണെന്ന്" മുമ്പ് എന്നോട് പറഞ്ഞിരുന്നു. അതിനാൽ ഞങ്ങൾ രണ്ട് സേവനങ്ങൾക്കുമായി ടെൻഡറുകൾ വിളിച്ചു" അദ്ദേഹം തുടർന്നു.

ടെൻഡറുകൾ ക്ഷണിക്കുകയും, കരാർ നൽകുന്നതിനുള്ള ശുപാർശകൾ നൽകുന്നതിനായി ഒരു കമ്മിറ്റി രൂപീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. സെക്യൂരിറ്റിക്കും ഹൗസ് കീപ്പിംഗിനും ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ ടെൻഡർ നൽകിയ S1, S2 എന്നീ രണ്ട് കക്ഷികളെ കമ്മിറ്റി അന്തിമമാക്കുകയും ചർച്ചയ്ക്ക് വിളിക്കുകയും ചെയ്തു. 5 ലക്ഷം ജനസംഖ്യയുള്ള ഒരു ചെറിയ നഗരമായതിനാൽ, മുൻ ഏജൻസിയിൽ അയൽ പ്രദേശങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള എല്ലാ തൊഴിലാളികളെയും നഗരത്തിന് പുറത്തുനിന്ന് സെക്യൂരിറ്റീസ് ഗാർഡുകളെയും ഹൗസ് കീപ്പിംഗ് ജീവനക്കാരെയും കൊണ്ടുവരുന്നത് സാധ്യമല്ലാത്തതിനാൽ പുതിയ ഏജൻസികൾക്ക് അവരെ ആശ്രയിക്കേണ്ടിവന്നു.

സുരക്ഷാ സേവനവും ഹൗസ് കീപ്പിംഗ് സേവനവും നിലവിലുള്ള ജീവനക്കാരുടെ എണ്ണം 2/3 ആയി കുറയ്ക്കാൻ നിർദ്ദേശിക്കുന്നു എന്നതായിരുന്നു പ്രശ്നം. നാല് വ്യത്യസ്ത ദേശീയ രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികളിൽ പെട്ട പ്രാദേശിക രാഷ്ട്രീയക്കാരുടെ പ്രേരണയാൽ ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന തൊഴിലാളികൾ പ്രതിമാസ വേതനത്തിൽ 50% വർദ്ധനവ് (മിനിമം വേതന നിയമപ്രകാരം നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുന്നു) ആവശ്യപ്പെട്ടു. സാമ്പത്തിക നടപടിയായി കേന്ദ്ര ധനസഹായമുള്ള സ്ഥാപനം ചെലവ് 10% കുറയ്ക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് കേന്ദ്ര സർക്കാർ ഒരു സർക്കുലർ പുറപ്പെടുവിച്ചിരുന്നു.

മുൻ സൈനിക കേണലിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിലുള്ള സുരക്ഷാ സേവന ദാതാവുമായി പ്രശ്നം രമ്യമായി പരിഹരിക്കാമെങ്കിലും, പ്രാദേശികമായി ശക്തമായ ഒരു സൂപ്പർവൈസർ ഇല്ലാത്ത ഹൗസ് കീപ്പിംഗിനുള്ള സേവന ദാതാവുമായി ഇത് പരിഹരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഇതിനായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ട ഒരു യുവാവിനെ കാമ്പസിൽ പ്രവേശിച്ചാൽ നിയമന പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ (ജീവന് ഭീഷണി)

നേരിടുമെന്ന് ബാഹ്യ യൂണിയനുകൾ ഭീഷണിപ്പെടുത്തി. പ്രശ്നം പരിഹരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല, ഏകദേശം 15 ദിവസം വരെ അവർക്കു ജോലി ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞില്ല ക്യാമ്പസ് ദുർഗന്ധം വമിക്കാൻ തുടങ്ങി അതിനുള്ള പരിഹാരം കാണാനുമായില്ല

അതേസമയം, മറ്റിടങ്ങളിൽ നടന്ന ചില ഭീകരാക്രമണങ്ങൾ കാരണം, അനധികൃത വ്യക്തികളെ കാമ്പസിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കരുതെന്ന് കേന്ദ്ര സർക്കാർ നിർദ്ദേശിച്ചു. ഇതിനാൽ, ജീവനക്കാരനെ ഇതുവരെ ഔദ്യോഗികമായി സേവനത്തിൽ നിയമിച്ചിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ (S2) ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന് അവർക്ക് പ്രവേശന പാസ് നൽകാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

വിഷയം ചൂടുപിടിച്ചു, ഒരു ദിവസം രാവിലെ വിഷയം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥനിൽ നിന്ന് ഒരു പരിഭ്രാന്തമായ കോൾ വന്നു, എല്ലാ ഹൗസ് കീപ്പിംഗ് തൊഴിലാളികളും പ്രധാന ഗേറ്റിൽ ഒത്തുകൂടിയിട്ടുണ്ടെന്നും, തീവ്രവാദികളാണെന്ന് കരുതപ്പെടുന്ന 4 യൂണിയൻ നേതാക്കളുടെ പിന്തുണയോടെ ഗേറ്റിനുള്ളിൽ ബലമായി പ്രവേശിക്കാൻ പദ്ധതിയിടുന്നുണ്ടെന്നും ഡയറക്ടറെ അറിയിച്ചു. കലാപം വളരെ വലുതാണെന്നും ഗുരുതരമായ ക്രമസമാധാന പ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ടാകാമെന്നും ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ സ്വത്തിന് കേടുപാടുകൾ സംഭവിച്ചേക്കാമെന്നും അദ്ദേഹം അറിയിച്ചു. സ്ഥിതി വളരെ ഗുരുതരവും ഭയാനകവുമായി മാറിയതിനാൽ, പെട്ടെന്ന് സ്ഥിതി നിയന്ത്രണാതീതമായി.

ഡയറക്ടറോടൊപ്പം ഇരിക്കുകയായിരുന്നു S1 ന്റെ കമാൻഡർ. "ഗ്ലാസ്" ക്യാമ്പസിനെ രക്ഷിക്കാൻ ഡൽഹിയിൽ നിന്ന് CISF പാരാട്രൂപ്പർമാരെ എയർ ലിഫ്റ്റ് ചെയ്യാൻ ആഭ്യന്തര മന്ത്രാലയത്തോട് ഉടൻ അഭ്യർത്ഥിക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹം നിർദ്ദേശിച്ചു. ഞങ്ങളുടെ മന്ത്രാലയവുമായി ബന്ധപ്പെടാൻ ഞങ്ങൾ തീരുമാനിച്ചു, പക്ഷേ ആ ദിവസം എന്തോ പ്രധാനപ്പെട്ട പ്രവർത്തനം ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ മന്ത്രിയെയും ഉദ്യോഗസ്ഥരെയും ബന്ധപ്പെടാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. തുടർന്ന് ഞങ്ങൾ സെക്രട്ടറി (ആഭ്യന്തര) ത്തിന് ഒരു ഫാക്സ് അയച്ചു. മന്ത്രാലയം CISF പാരാട്രൂപ്പർമാരെ അയച്ചില്ല, പക്ഷേ സംസ്ഥാന സർക്കാരിന്റെ DGP യോട് അടിയന്തരമായി സഹായം എത്തിക്കാൻ അഭ്യർത്ഥിച്ചു. ഉച്ചയോടെ പ്രദേശത്തെ IGP ക്യാമ്പസിൽ എത്തി, ക്യാമ്പസിൽ ഉടനീളം പടർന്നുകിടക്കുന്ന ഉയരമുള്ള തെങ്ങുകളുടെയും കുറ്റിക്കാടുകളുടെയും കീഴിൽ ഒളിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന തോക്കുകൾ ഘടിപ്പിച്ച പോലീസ് വാനുകൾ സ്ഥാപിക്കുന്നത് ഉൾപ്പെടെ പൂർണ്ണ സുരക്ഷ ഉറപ്പാക്കി. അത് എനിക്ക് സുരക്ഷയും ആത്മവിശ്വാസവും നൽകി. പക്ഷേ അത് മാത്രമായിരുന്നില്ല പരിഹാരമായത്. തടസ്സം നീക്കി മുന്നോട്ട് പോകേണ്ടി വന്നു.

സുരക്ഷാ ചുമതലയുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥൻ നാല് പ്രധാന യൂണിയൻ നേതാക്കളുടെ പുറത്തുള്ള യൂണിയൻ നേതാക്കളെ കണ്ട് വിഷയം ചർച്ച ചെയ്യാൻ ഡയറക്ടറോട് ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. S2 നായി ചർച്ച നടത്താൻ അദ്ദേഹത്തിന് അധികാരമില്ലാത്തതിനാൽ ഡയറക്ടർ മടിച്ചു. എന്നിരുന്നാലും, പ്രദേശത്തെ പൗരനെന്ന നിലയിൽ പരിഹാരം കണ്ടെത്തുന്നതിനായി കൂടിക്കാഴ്ച നടത്താൻ അദ്ദേഹം തയ്യാറായിരുന്നു. അടുത്ത ദിവസം 4 യൂണിയൻ നേതാക്കളും കൂടിക്കാഴ്ചയ്ക്ക് എത്തി.

രാവിലെ 11 മണിക്ക് ഞങ്ങൾ ജോലി തുടങ്ങി, മൂന്ന് വ്യാഖ്യാതാക്കളെ മാറ്റി, കാരണം എനിക്ക് പ്രാദേശിക ഭാഷ അറിയില്ലായിരുന്നു, അവർക്ക് ഇംഗ്ലീഷോ ഹിന്ദിയോ അറിയില്ലായിരുന്നു, അത് എനിക്കറിയാമായിരുന്നു. കമ്പനിയുടെ ഒരു സ്റ്റാൻഡേർഡ് രീതിയായി എസ് 2 നിഷ്കർഷിച്ചിരുന്ന വ്യക്തിഗത കരാറുകളിൽ ഒപ്പിടുന്നത് യൂണിയൻ നേതാക്കൾ അംഗീകരിക്കാൻ തയ്യാറാകാത്തതിനാൽ ഒരു പരിഹാരം കണ്ടെത്തുന്നത് ബുദ്ധിമുട്ടായിരുന്നു. ആരെയും നീക്കം ചെയ്യില്ലെന്ന് ഞാൻ ഉറപ്പുനൽകണമെന്നും യൂണിയനുകൾ ആഗ്രഹിച്ചു, അത് എനിക്ക് അംഗീകരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. കൂടാതെ, കരാറിൽ രണ്ട് നിബന്ധനകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു, ഒന്ന് അച്ചടക്കമില്ലായ്മ കാരണം നീക്കം ചെയ്യുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതും, ആവശ്യമെങ്കിൽ

അധികമുള്ള ജീവനക്കാരിൽ ചിലരെ നഗരത്തിലെ മറ്റൊരു എസ് 2 സ്ഥാപനത്തിലേക്ക് മാറ്റണമെന്നതും. ഈ വിഷയത്തിൽ എനിക്ക് ഒരു പ്രാദേശിക നിലപാട് ഇല്ലാത്തതിനാൽ അവയിലൊന്നും ഇല്ലാതാക്കാൻ എനിക്ക് സമ്മതമായിരുന്നില്ല, "ഡയറക്ടർ പറഞ്ഞു.
മൂന്ന് മണിക്കൂർ നീണ്ടുനിന്ന ലോക്ക്ഡൗൺ ഉച്ചഭക്ഷണ സമയം കഴിഞ്ഞുപോകുന്നതിനെക്കുറിച്ച് എന്നെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചു. ഞാൻ അദ്ദേഹത്തോട് കാത്തിരിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. മൂന്ന് മണിക്ക് അദ്ദേഹം വീണ്ടും ചോദിച്ചു, ഓഫീസിൽ ഉച്ചഭക്ഷണം ക്രമീകരിച്ചു. വൈകുന്നേരം നാല് മണിക്ക് യൂണിയൻ നേതാക്കൾ എന്നോട് ഉച്ചഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. അഞ്ച് മണിക്ക് അവർ വീണ്ടും ചോദിച്ചു. അവർ ഭക്ഷണം കഴിച്ചോ എന്ന് ഞാൻ അന്വേഷിച്ചു. അവർ ഉവ്വ് എന്ന് മറുപടി നൽകി. 5.30 ന് അവർ വീണ്ടും അപേക്ഷിച്ചു. ഞാൻ അസ്വസ്ഥനായി. "ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിൽ 6 വർഷമായി സേവനമനുഷ്ഠിച്ച 40 ഓളം തൊഴിലാളികൾ ഉച്ചഭക്ഷണം കഴിച്ചിട്ടില്ല, അവരെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതായി നടിക്കുന്ന നിങ്ങൾ എല്ലാവരും ഉച്ചഭക്ഷണം കഴിച്ചു. എനിക്ക് എങ്ങനെ ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ കഴിയും? എനിക്ക് അത് ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല" ഡയറക്ടർ പറഞ്ഞു. വൈകുന്നേരം ആറ് മണിക്ക്. നാല് നേതാക്കളും വഴങ്ങി പറഞ്ഞു, "ഞങ്ങൾ എല്ലാത്തിനും സമ്മതിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ വിശ്വസിക്കുന്നു, പക്ഷേ ഒരു അഭ്യർത്ഥന നടത്താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ദയവായി തൊഴിലാളികളെ കണ്ട് S2 നിർദ്ദേശിച്ചതുപോലെ മനുഷ്യശക്തി കുറയ്ക്കുന്നതിന് അവരെ ഇപ്പോൾ പിരിച്ചുവിടില്ലെന്ന് അവരോട് പറയുക. അവരെല്ലാം വ്യക്തിഗത കരാറുകളിലും ഒപ്പുവെക്കും. നഷ്ടപരിഹാരത്തിൽ 50% വർദ്ധനവ് വേണമെന്ന ആവശ്യവും അംഗീകരിക്കില്ല. അവർക്കെല്ലാം നിങ്ങളിൽ വിശ്വാസമുണ്ട്. ദയവായി ഒരു അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റീവ് സ്റ്റാഫിനോടും പറയരുത്. ദയവായി ഉച്ചഭക്ഷണം കഴിക്കൂ". തൊഴിലാളികളെ കാണാൻ ഞാൻ സമ്മതിച്ചു, പക്ഷേ സേവന ദാതാവിനോട് അങ്ങനെ ചെയ്യരുതെന്ന് മാത്രമേ ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കൂ എന്ന് വ്യക്തമാക്കി. ഡയറക്ടർ പറഞ്ഞു.
പിറ്റേന്ന് രാവിലെ 8 മണിക്ക് (9 മണിക്ക് ഓഫീസ് തുറക്കുന്നതിന് മുമ്പ്), എല്ലാ ആളുകളും ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ അടുത്തുള്ള പുതിയ ഡൈനിംഗ് ഹാളിന്റെ മുകളിലത്തെ നിലയിൽ ഒത്തുകൂടി. ഓരോരുത്തരും കരാറിൽ ഒപ്പുവച്ചു, സുരക്ഷാ പാസ് വാങ്ങി, ഒരു കപ്പ് ചായ കുടിച്ചു, ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫീസുകൾ തുറന്നപ്പോൾ രാത്രി 9 മണിക്ക് വീണ്ടും ജോലിയിൽ പ്രവേശിച്ചു.
"വെടിയുണ്ടകൾക്കും തോക്കുകൾക്കും പകരമായി ഒരു ഭക്ഷണം നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നതിന്റെ ശക്തി ഞാൻ ഒരിക്കലും തിരിച്ചറിഞ്ഞിരുന്നില്ല? എന്നാൽ ഗാന്ധിജിയുടെ "അന്നശാൻ" കൽപ്പിച്ച ഇന്ത്യയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന് സംഭാവന നൽകിയ ശക്തിയെക്കുറിച്ച് ഇപ്പോൾ സങ്കൽപ്പിക്കാൻ കഴിയുമോ" അദ്ദേഹം ഉപസംഹരിച്ചു.

ചോദ്യം. ഇന്ത്യൻ സംഘടനകളിൽ ഇത് എത്രത്തോളം, ഏത് സാഹചര്യത്തിലാണ് ഇപ്പോഴും പ്രവർത്തിക്കാൻ കഴിയുക?